

Sygn. akt: II C 1170/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku II Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Agata Mikołajczyk
Protokolant:	st. sekr. sądowy Mirosława Andrzejak

po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2016 roku w Rybniku, na rozprawie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) w W.

przeciwko M. S. (1)

o zapłatę

- zasądza od pozwanego M. S. (1) na rzecz powoda Towarzystwa (...) w W. kwotę 1.042,00 (tysiąc czterdzieści dwa 00/100) złotych z odsetkami ustawowymi od dnia 4 kwietnia 2012 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 227,00 (dwieście dwadzieścia siedem 00/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt II C 1170/15 upr.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 października 2014 r., złożonym do Sądu Rejonowego w Rzeszowie, powód Towarzystwo (...) w W. domagał się zasądzenia od M. S. (2) kwoty 1.042,00 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 04.04.2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że był stroną umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych – polisa nr (...) – na okres od dnia 04.04.2011 r. do dnia 03.04.2012 r. Umową z dnia 03.10.2011 r. pojazd został zbyty na rzecz pozwanego, na którego przeszły prawa i obowiązki wynikające z umowy ubezpieczenia OC. W związku z nabyciem pojazdu przez pozwanego powód dokonał ponownej kalkulacji należnej składki z tytułu udzielonej ochrony ubezpieczeniowej za okres od dnia następnego po nabyciu przez pozwanego pojazdu, tj. od dnia 04.10.2011 r. do dnia 03.04.2012 r. – aneks do polisy. Powód podniósł, iż pisemnie wezwał pozwanego do dobrowolnej zapłaty wartości zaległej składki, pozwany jednakże nie uregulował należności.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 16.03.2015 r., sygn. akt I Nc 2454/14 Sąd Rejonowy w Rzeszowie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany wskazał, iż kwestionuje roszczenie co do zasady i wysokości. Oświadczył,

iż właścicielem pojazdu był w okresie od dnia 03.10.2011 r. do dnia 02.03.2012 r. Zgodnie z potwierdzeniem zawarcia umowy ubezpieczeń komunikacyjnych pozwany zapłacił pierwszą ratę ubezpieczenia w kwocie 417,00 zł, zaś wobec zbycia pojazdu ogół praw i obowiązków związanych z przedmiotem przeszedł na kolejnego nabywcę. Pozwany zakwestionował złożony przez powoda aneks do umowy. Zarzucając, iż został on sporządzony dnia 12.06.2014 r., czyli w czasie, w którym pozwany nie był właścicielem samochodu. Ponadto, pozwany zaprzeczył, aby otrzymał wezwanie do zapłaty przedłożone przez powoda do pozwu. Dodatkowo pozwany podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej, wskazując iż Sądem miejscowo właściwym w niniejszej sprawie jest Sąd Rejonowy w Rybniku.

Postanowieniem z dnia 14.07.2015 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie, sygn. akt I Nc 2454/14 stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Rybniku jako miejscowo właściwemu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód Towarzystwo (...) w W. był stroną umowy ubezpieczenia OC samochodu M. nr nadwozia (...), rok produkcji 1992 w okresie od 04.04.2011 r. do 03.04.2012 r.

/dowód: polisa k.8/.

Dnia 03.10.2011 r. pozwany M. S. (1) kupił powyższy samochód.

/dowód: umowa k.10/.

Wobec zmiany właściciela powód dokonał rekalkulacji składki wskazując składkę dotyczącą zbywcy i składkę dotyczącą nabywcy. Składka dotycząca nabywcy wynosiła 1.042,00 zł.

/dowód: aneks k.9, arkusz rekalkulacji 12-17/.

Dnia 02.03.2012 r. pozwany M. S. (1) sprzedał samochód M. nr nadwozia (...), rok produkcji 1992 r. J. S..

/dowód: umowa k.40/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów. Sąd uznał dokumenty za w pełni wiarygodne. Pozwany zakwestionował złożony przez powoda aneks do umowy. Trafnie wskazał pozwany, iż aneks ten został sporządzony dnia 12.06.2014 r., czyli w dacie w której pozwany nie był właścicielem samochodu. Z uwagi na powyższe oraz iż dokument ten podpisany był tylko przez powoda zdaniem Sądu nie można go uznać za aneks do umowy stron. Sąd natomiast uznał ten dokument za pismo, które potwierdza dokonanie przez powoda rekalkulacji składki ubezpieczeniowej.

Pozwany zaprzeczył również jakoby otrzymał wezwanie do zapłaty przedłożone przez powoda do pozwu. Sąd dokonując ustaleń faktycznych pominął tę okoliczność, ponieważ nie miała ona znaczenia z uwagi, iż powód nie miał obowiązku wezwania pozwanego do zapłaty. Dla roszczenia powoda obojętne zatem było czy powód skutecznie wezwał pozwanego do zapłaty czy nie. W szczególności, iż odsetek powód dochodził od dnia następnego od dnia płatności wskazanego w umowie ubezpieczenia, która została dołączona do pozwu i której pozwany nie kwestionował.

Sąd zważył co następuje:

Stosownie do art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Zgodnie z art. 23 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych posiadacz pojazdu mechanicznego jest obowiązany zawrzeć umowę obowiązkowego ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego przez niego pojazdu. Stosownie do art. 32. ust. 1 powyższej ustawy posiadacz pojazdu mechanicznego,

który przeniósł prawo własności tego pojazdu, jest obowiązany do przekazania posiadaczowi, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, potwierdzenia zawarcia umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia na piśmie zakładu ubezpieczeń, w terminie 14 dni od dnia przeniesienia prawa własności pojazdu, o fakcie przeniesienia prawa własności tego pojazdu i o danych posiadacza, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu. Zaś na mocy ust. 4 posiadacz pojazdu mechanicznego, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu ponosi odpowiedzialność wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki należnej za okres od dnia, w którym nastąpiło przeniesienie na niego prawa własności pojazdu. Posiadacz pojazdu mechanicznego, który przeniósł prawo własności tego pojazdu, ponosi solidarną odpowiedzialność z posiadaczem pojazdu, na którego przeniesiono prawo własności pojazdu, za zapłatę składki należnej zakładowi ubezpieczeń za okres od dnia przeniesienia prawa własności do dnia powiadomienia przez niego zakładu ubezpieczeń o okolicznościach, o których mowa w ust. 1.

Biorąc powyższe pod uwagę w interesie zbywcy jest jak najszybsze powiadomienie zakładu ubezpieczeń o przeniesieniu posiadania na nabywcę. Wyznacza ono okres, w którym odpowiedzialność z tytułu zapłaty składki ubezpieczeniowej ciąży na zbywcy i nabywcy solidarnie. Zgodnie z zasadą solidarności (art. 366 i n. k.c.) zakład ubezpieczeń jako wierzyciel decyduje, od którego dłużnika żąda spełnienia świadczenia.

W niniejszej sprawie pozwany przedłożył umowę sprzedaży samochodu M. nr nadwozia (...), rok produkcji 1992 r., z której wynika, iż pozwany od dnia 02.03.2012 r. nie był właścicielem powyższego pojazdu. Nie dołączył jednak żadnego dokumentu, z którego wynika, iż o tym fakcie poinformował powoda.

Należy podkreślić, iż obowiązek wynikający z art. 6 k.c. w procesie jest realizowany poprzez zgłaszanie stosownych wniosków dowodowych celem udowodnienia okoliczności, na które powołuje się strona procesu. Stosownie do art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ewentualne ujemne skutki nieprzedstawienia dowodu obciążają stronę, która nie dopełniła ciężącego na niej obowiązku. Obowiązkiem Sądu nie jest poszukiwanie dowodów z urzędu, aby zastąpić bierność strony. Prowadzenie w takiej sytuacji postępowania z urzędu w istocie rzeczy stanowi faworyzowanie jednej ze stron kosztem drugiej, do czego obowiązujące przepisy nie stwarzają żadnych podstaw. Działanie sądu z urzędu może bowiem prowadzić do naruszenia prawa do bezstronnego sądu i odpowiadającego mu obowiązku przestrzegania zasady równego traktowania stron. (por. wyrok SN z 12.12.2000 r., V CKN 175/00, OSP 2001/7-8/116 z glosą aprobowaną Broniewicza OSP 2001/7-8/116, uchwała składu 7 sędziów SN z 19.05.2000 r. III CZP 4/00, OSNC 2000/11/195). Postępowanie cywilne jest bowiem postępowaniem kontradyktoryjnym, gdzie aktywność dowodowa obciąża strony procesu. Wszelkie działania Sądu z urzędu mogłyby być poczytane jako naruszające zasadę równych praw stron gdyż w istocie rzeczy prowadziłyby do faworyzowania jednej ze stron procesu na niekorzyść drugiej.

Możliwość podejmowania inicjatywy dowodowej przez sąd może mieć jedynie charakter wyjątkowy w sytuacji rażącej nierównowagi procesowej stron, gdy dany dowód jest niezbędnym do rozstrzygnięcia. Z taką sytuacją zdaniem Sądu nie mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Strona pozwana była reprezentowana przez fachowego pełnomocnika, który ma świadomość praw i obowiązków oraz konsekwencji swych działań czy zaniechań. Należy również podkreślić, iż samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności powinno być udowodnione przez stronę to twierdzenie zgłaszającą.

Mając na uwadze powyższe wskazać należy, iż po pierwsze pozwany nie udowodnił, aby poinformował powoda o przeniesieniu prawa własności samochodu. Po drugie, pozwany nie wykazał aby wyliczona przez powoda wysokość składki ubezpieczenia była błędna.

Uwzględniając powyższe okoliczności Sąd uznał powództwo za zasadne.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Pozwany przegrał proces w całości dlatego obowiązany jest zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty. Na zasądzoną kwotę złożyły się: opłata od pozwu w wysokości 30,00 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 180,00 zł.